No. 1047 Zaterdag 16 Januari 1904. 21ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 15 Januari.

De nieuwe belasting.

Hoe die nieuwe belasting heeten zal, is nog niet uitgemaakt, maar een nieuwe belasting komt er, dit is zeker.

Wij kondigen dit bericht aan met vreugde.

Vindt u dit zoo vreemd? Hoe kan iemand blijde zijn, als hij betalen moet? Dat is toch onnatuurlijk.

Zoo heel vreemd en onnatuurlijk kunnen wij het nu juist niet vinden. 't Wordt in Holland en in de Kolonie, bij Regeering en Bestuur, als uitgemaakt beschouwd, dat wij betalen *moeten*, omdat wij schulden te vereffenen hebben aan ons algemeene huishouden. Daaraan valt niet meer te tornen.

Geeft het nu geen reden tot blijdschap, als de rekening medevalt, en er minder betaald moet worden dan wij vreesden?

En dit is hier het geval.

Onze rekening is door ons zelven nagegaan, vele posten werden—als niet verschuldigd geschrapt, andere, die te hoog waren, verminderd. Die becijfering werd goedgekeurd en door onze crediteuren overgenomen, wij komen er derhalve beter af, dan wij verwachtten.

Onze vreugde is dus natuurlijk nu wij mogen aankondigen, dat spoedig de Koloniale Raad zal overgaan tot de publieke behandeling der nieuwe belasting en wij niet meer angstig behoeven te wezen, *dat ons uit Holland een belasting zal worden thuisgestuurd.*

Dit zou zeker niet meegevallen zijn. Men kent daar onze toestanden te weinig.

Wij mogen thans oprecht blijde zijn, dat de Gouverneur en de Koloniale Raad tot een vergelijk zijn gekomen en de samenwerking niet onmogelijk is geworden.

De Gouverneur heeft een antwoord ingezonden op het eindverslag van den Kolonialen Raad en een nieuwe nota van wijzigingen daaraan toegevoegd, waarin een algeheele herziening van het ontwerp zooals het eerst werd ingediend. Wij zijn dus waar wij wezen moesten.

In het V. V. meende „de overgroote meerderheid der afdeelingen...... „het Bestuur in overweging te moeten geven om deze ontwerp verordening in te trekken en alsnog een eenvoudiger belasting in den vorm van een hoofdelijken omslag, vast te stellen."

Het eindverslag zeide: Algemeen beschouwde men een nadere omwerking van de voorgestelde belasting als zeer gewenscht."

De Gouverneur verklaart nu in zijn antwoord:

„Tegen eene vervanging van het stelsel van eigen aangifte door dat, volgens welk de aanslag in de belasting ambtshalve geschiedt,— meent de ondergeteekende na de herhaalde verzekeringen van den Raad, dat het tweede stelsel om meer dan eene reden te verkiezen is, geen verder bezwaar te mogen maken."

De Kolonie zal den H. E. G. Heer Gouverneur dankbaar zijn voor deze ridderlijke verklaring, waardoor de nieuwe belasting aannemelijk is gemaakt, en behoed voor een val; de kolonie is daardoor gevrijwaard tegen invoering van een belasting uit Holland.

De Koloniale Raad met onze toestanden bekend en vertrouwd kan nu, zoo noodig, nog door verschillende wijzigingen de nieuwe belasting zooveel mogelijk pasklaar maken voor onze Kolonie, nadat de Gouverneur vele der voorgestelde wijzigingen reeds heeft overgenomen en tegen andere geen onoverkomelijk bezwaar heeft.

Slechts hier en daar meent de Gouverneur niet te mogen of te kunnen medegaan.

De Gouverneur meent dat er tusschen Hem en den Raad geen verschil van gevoelen bestaat omtrent de considerans der verordening. Wat de Gouverneur „eerste stap" heette, noemt de Raad „sluitsteen." Maar dat schijnt hetzelfde te wezen. Nu stoot men bij een eersten stap wel eens tegen een struikelsteen, maar een sluitsteen ligt wel wat te hoog. Doch de figuren gelaten voor wat ze zijn. De Gouverneur wenschte uit een inkomstenbelasting gegevens te putten om tot invoering, herziening, van andere belastingen over te gaan. De Kol. Raad meent, dat men „pas na het vaststellen der andere belastingen met kennis van zaken en dus naar billijkheid over eene inkomstenbelastingen in den waren zin kan oordeelen."

Voor andere belastingen en *na* andere belastingen, liggen ver genoeg van elkander, als een eerste stap en een sluitsteen, om toch wel eenig verschil te zien.

Maar wat is er nu tegen om ook hier ruiterlijk te erkennen: dat „voor de vaststelling dezer verordening geen andere beweegredenen (bestaan) dan die gelegen in het rustend verklaren der Schutterij en in de noodzakelijkheid om de derhalve in alle opzichten verouderde Weerbaarheidsbelasting door eene andere te vervangen"?(*Eindverslag*) De Gouverneur zelf schreef immers in de *Memorie van Antwoord*: „invoering van eene inkomstenbelasting (lees: vervanging der weerbaarheidsbelasting door een inkomstenbelasting)." Aan die algeheele herziening van ons belastingstelsel en het streven naar meer billijke verdeeling der lasten gelooft toch niemand meer.

Wij begrijpen derhalve niet hoe de Gouverneur, als wetsontwerper, zeggen kan:

> Daar het echter voor de zaak zelve er niet toe afdoet of de considerans der verordening luidt zooals oorspronkelijk aangegeven is of wel gelijk door den Raad gewenscht, bestaat er bij ondergeteekende geen overwegend bezwaar tegen de voorgestelde wijziging, al meent hij het oorspronkelijk ingenomen standpunt te moeten blijven handhaven, om welke reden zijnerzijds geen voorstel tot wijziging van de(n) considerans wordt gedaan."

In een considerans wordt de beweegreden tot het indienen van het ontwerp medegedeeld. Nu schijnt het den Gouverneur onverschillig welk motief worde aangegeven; herziening van het belastingstelsel, of vervanging der Weerbaarheidsbelasting, als de wet er maar komt.

Dit was ons wat al te machtig. Onverschillig zijn voor het motief is hetzelfde als geen motief te heb-

Feuilleton.

LOSSE GREPEN

— UIT —

CURAÇAO'S VERLEDEN.

V.

De Invallen der Engelschen op Curaçao.

(1803 — 1807.) 2)

Men kan zich nauwelijks voorstellen, in welk een diep treurigen en jammerlijken toestand ons eiland verkeerde in het jaar, dat BERCH en DE VEER het bestuur overnamen.

Het eiland was totaal uitgeput. De handel was vernietigd. De inwoners door den langdurigen oorlog, door plundering en stilstand van de zeevaart tot armoede vervallen. De koloniale kas ondervond nog de naweeën van de enorme uitgaven in het afgeloopen tijdperk. (1) Er wachtte nog een schuld van bijna 34,000 pes. op afbetaling, terwijl de gouvernementskas ledig was. (2)

De eerste zorg was hierin verbetering te brengen. De Raad besloot reeds den 21 Januari tot een gezamelijk bedrag van 50,000 pes. (à 40 stuivers de pes.) gelijkstaande met 100,000 gld. Holl. courant, wissels te trekken op den Raad der Amerikaansche Koloniën der Bataafsche republiek. Ook dit bedrag was weldra uitgegeven en moest men den 8sten Mei er toe overgaan opnieuw een som van 30,000 pes. in wissels op het moederland te negocieeren, daar 's lands cassa niet bij machte was het meest noodzakelijke te bekostigen, terwijl er contanten moesten zijn, ter aanschaffing van hetgeen ter defensie van het eiland vereischt werd. Aan afdoening der oude schulden kon niet eens gedacht worden. Reeds den 8sten Sept. kwam in den Raad het voorstel ter tafel, „wegens de exorbitante uitgaven voor de herstelling der fortificatiën, voor den aankoop van viveres, van kleeding voor het garnizoen," enz wederom geld tegen wissels op de Bataafsche republiek op te nemen, en daartoe de ingezetenen uit te noodigen, aan het Gouvernement 100,000 gld. Holl. cour. te bezorgen, waarbij degene de voorkeur genoot, die de peso tegen den minsten prijs zou aanbieden. [3]

Er waren inderdaad ontzaglijke sommen noodig om in den dringenden nood te voorzien.

Er was gebrek aan alles, zelfs aan het meest noodzakelijke. Den 6den Mei bij de eerste geruchten van oorlog deelde de regeeringscommissaris C. BERCH mede, dat het eiland letterlijk niets had, wat de defensie betrof. Het bezat ternauwernood geweren en ammunitie. „Op de batterijen was geen enkel affuit of rolpaard in staat om in cas van nood gebruikt te kunnen worden." Gelukkig had men een maand vroeger den kooplieden verboden, ammunitie uit te voeren, om het aan de rebelleerende negers op Haïti te verhandelen (4). Nu werd hen bovendien opgave gelast, van den voorraad kruit in hun magazijnen voorhanden (5). Met *Jan van der Meulen* werd een contract gesloten, voor het Bestuur 400 geweren uit Noord-America te ontbieden. (6)

Tot vermeerdering der ellenden was er terstond bij de aankomst van het fregat *Kenau Hasselaar* in Januari een hevige pestziekte (gele koorst?!) uitgebroken, die onder de bemanning van dit schip, en het detachement troepen, tegelijkertijd hier aangekomen, zulk een menigte slachtoffers maakte, dat reeds bij de eerste raadzitting den 13 Jan. werd medegedeeld, dat de wachtposten niet meer naar behooren konden worden betrokken, gelijk vóór de overgave onder het Engelsch bestuur gebruikelijk was geweest.

Zelfs JOHN SCOTT en R. SCHMIDT resp. luitenant-kolonel en majoor van het 8ste bataillon jagers, hier in garnizoen, vielen als slachtoffers. (7)

Uit het *Memoriael* (pag. 11.) blijkt, dat in Februari achtereenvolgens de kapitein, de dokter, secretaris van het fregat door de ziekte werden weggerukt. „De sterfte onder de militairen, als mede onder de bemanning van het schip is ontelbaar. Want er is een pest over het land gekomen. Dag en nacht sterven er voortdurend menschen aan."

Om dit tekort der troepen aan te vullen, werd den 27 Juni den Raad in overweging gegeven," nu door de vele overleden militairen vele traktementen voor de Bataafsche Republiek waren uitgewonnen, daarvoor andere lieden te werven, om op de batterijen dienst te doen."

Voorloopig zou men trachten 100 man aan te nemen tegen 15 pes. 's maands zonder meer.

Doch den 8 Augustus hadden zich nog slechts 56 vrijwilligers aangemeld.

Deze vrijwilligers vormden het „nieuwe corps Dragonders", wien het ver-

(1) Vgl. *Hamelberg*. Een veelbewogen tijdperk.
(2) Waar geen andere bronnen genoemd worden, is steeds uit de *Notulen van den Raad*. 1803—1804 geput.

(3) Zie tot toelichting hiervan noot (11).

(4) *Public.* 1 April 1803. N°. 19 en 20.
[5] Id. 28 Juni N°. 28.
(6) *Notulen* 6 Mei 1803.

[7] *Public.* 1803. N°. 171.

ben tot indiening eener wet. Dit is dus doordrijven van een wet zonder reden.

't Is jammer, dat zoo iets gedrukt staat in een officieel stuk.

De Gouverneur verklaart verder niet te kunnen toegeven „aan den wensch van den Raad — om de inkomsten niet alleen uit onbebouwde, maar ook uit bebouwde eigendommen verkregen, voor het geheel van de inkomstenbelasting vrij te stellen."

Vooreerst omdat: de sinds ruim 70 jaren bestaande grondbelasting in verreweg de meeste gevallen is geamortiseerd."

Hier bestaat nu *wel* een motief om niet toe te geven; maar begrijpen doen wij het niet.

Alleen op die plaatsen waar men slechts voor den *grond* belasting betaalt, kan sprake zijn van *amortisatie* van grondbelasting, ingeval op dien grond een gebouw wordt geplaatst en daarna 1 % betaald moet worden van de waarde van dit gebouw. Deze belasting op het gebouw, komt *in plaats* der grondbelasting, de waarde van den grond wordt niet meer in rekening gebracht; de grondbelasting is daar geamortiseerd.

Onze grondbelasting echter „maakt geen onderscheid tusschen gebouwde en ongebouwde eigendommen" (*Eindverslag*) en werd reeds vanaf het begin ook van gebouwde eigendommen geheven. Hoe men dus hier kan spreken van amortisatie der grondbelasting is niet erg duidelijk.

Werd hiermede nog alleen vermindering van den driejaarlijkschen aanslag naar schatting volgens vermindering van de waarde der gebouwen bedoeld, dan zouden wij het woord wel niet gelukkig gekozen achten, maar de zaak toch begrijpen. Nu echter wordt deze vermindering „*gepaard* aan het feit, dat de belasting geamortiseerd is." Twee verschillende zaken dus. Wij ontkennen *het feit* niet, maar verklaren het niet te zien.

Ook meent de Gouverneur niet te kunnen medegaan met het voorstel om § 2 van art 3 in te trekken.

De lezer herinnert zich, dat deze paragraaf handelt over de *bijeenvoeging* der jaarlijksche inkomens van leden van één gezin etc.

Dit heet niet in strijd met de billijkheid omdat:

„niemand zal kunnen ontkennen, dat waar men door samenwoning in een beteren toestand geraakt, de resultaten dezelfde zijn als had men vermeerdering van inkomen verworven. En, waar het toch te doen is de persoon te belasten naar de mate van welvaart, welke zijn deel is, daar kan ondergeteekende er geen onbillijkheid in zien, zoo hij, die, door met een ander samen te wonen, zijn toestand verbetert, ook meer in de algemeene lasten bijdraagt dan de alleen wonende die, dezelfde inkomst als gene trekkend, die meerdere welvaart niet geniet."

Heel duidelijk is ons het bewijs niet en allerminst doorslaande.

Vooreerst stelt de Gouverneur slechts het geval, dat twee personen bij elkander komen wonen, die reeds belastbaar waren, bijv. twee lieden, die ieder ƒ800 inkomen hebben. „Die inkomst, zegt de Gouverneur, is voor velen ternauwernood voldoende voor het gewoon dagelijksch onderhoud." Om minder de lasten des levens te gevoelen, gaan deze personen samenwonen, waardoor de onkosten van het huishouden gedeeltelijk minder worden. Maar is dit nu een reden om reeds hier van meerdere welvaart te spreken en die personen in plaats van ƒ2 tot ƒ3 thans ƒ9 tot ƒ11 op te laten brengen?

Toegegeven, dat door het samenwonen het inkomen „ternauwernood voldoende" *juist voldoende* wordt, kan men dan billijkerwijze ƒ8 meer van hen eischen?

Zeer dikwijls echter zullen bij de op zich zelf belastbare inkomens ook inkomsten geteld worden, die niet onder de wet vielen.

Iemand heeft een inkomen van ƒ1000 en betaalt ƒ3 — ƒ4 belasting. Nu laat hij bij zich wonen twee anderen, die respectievelijk ƒ600 en ƒ700 verdienen. Deze twee laatsten behoefden niets te betalen, maar kunnen ook, alleen wonende, onmogelijk volgens hun stand leven. Om daartoe in staat te zijn, stemmen zij in het voorstel ~~toe en wonen~~ met ze drieën in één huis.

Nu wordt van hen een belasting geheven van ƒ18 — ƒ24.

De eerste, die afzonderlijk niet belastbaar was, moet ± ƒ6 betalen, de tweede, evenmin belastbaar, ± ƒ8 en de derde die ƒ4 moest opbrengen, wordt nu gedwongen ± ƒ10 te storten.

En dat omdat ze bij elkander steun zochten om te *kunnen* leven.

Maar er is noch iets tegen. Volgens § 2 worden drie personen te zamen bijv. ƒ3000 bezittend, gelijk gesteld met iemand, die alleen ƒ3000 bezit. Zij moeten met ze drieën evenveel opbrengen als die eene persoon.

Iedere vergelijking gaat mank, maar deze al heel erg. Iemand die alleen ƒ3000 bezit staat toch veel hooger in de maatschappij dan iemand die bijv. maar ƒ1000 verdient, en nu moet de rijkere en hooger geplaatste van iedere ƒ1000 slechts evenveel afstaan als de drie minder bevoorrechte, wanneer zij samenwonen.

Die duizend Gulden zijn in het eene geval het *geheele* inkomen en in het andere slechts een *derde* gedeelte. Daar is hier dus wel degelijk een groot verschil in de mate van welvaart der 4 personen, die derhalve ook niet mogen worden gelijkgesteld in de belasting, waarbij „het toch te doen is de persoon te belasten naar de mate van welvaart welke zijn deel is."

Wij verheugen ons er over dat de Gouverneur kon medegaan met het denkbeeld van den Raad „om het tarief zoodanig in te richten, dat er zekere speling gelaten wordt bij het opleggen van den aanslag."

Vooral ook zijn wij blijde, dat het belastbare inkomen niet beneden de ƒ800 is gesteld, al hadden wij het bedrag der belasting gaarne voor die eerste kleinere inkomens wat lager gezien.

Opcenten- heffen reeds als *beginsel* aannemen in deze wet, vinden ook wij gevaarlijk. Eerst eens zien of de wet zelve reeds niet voldoende opbrengt en misschien al te zwaar drukt.

De aanhaling van een schrijven van den Minister kan ons niet overhalen toch maar toe te stemmen, wij lezen daar geheel wat anders uit. Om maar eens iets te noemen. Z. H. E. schrijft „zal er nauwlettend voor moeten worden gewaakt, dat er geen verdere uitzetting van de gewone (bestuurs) uitgave plaats heeft en dat het thans toegestaan bedrag voor subsidie uit 's Rijks schatkist uit dien hoofde niet wordt overschreden."

Het thans *toegestaan* bedrag voor subsidie, is ± fl 100000 hooger dan onze werkelijke uitgaven, dank de uiterst voorzichtige raming uit vrees voor tegenvallers. Er blijft dus nog al speling. Dit geldt dan nog alleen de gewone bestuurs-uitgaven, gelijk duidelijk blijkt ook uit het verder aangehaalde.

Wij behoeven derhalve niet zoo erg bevreesd te zijn dat opcenten spoedig noodig zullen worden.

Nog een enkel woord over de belasting van erfgenamen.

De Gouverneur wenscht eveneens slechts toetestaan, dat

„Bij overlijden van den belastingschuldige, binnen een maand na het uitreiken van het aanslagbiljet ...... de erfgenamen bevoegd, (zijn) gedurende een maand na zijn overlijden, tegen het aanslagbiljet hun bezwaren bij den raad van beroep in te dienen."

Waarom toch die beperking? Volgens art 13 wordt het aanslagbiljet slechts eenmaal uitgereikt. Dus wordt aan erfgenamen van belastingschuldigen die na Juli sterven geen gelegenheid meer gegeven hun bezwaren in te dienen.

Waarom kan dit niet ieder kwartaal geschieden?

Het was niet doenlijk in één hoofdartikel *alles* te bespreken, het meest noodzakelijke meenen wij te hebben behandeld. Met vertrouwen zien wij de openbare behandeling dezer wet te gemoet. De Leden van den Kolonialen Raad zullen nog hard te werken hebben.

Voorloopig Vers'ag op de begrooting van Curaçao 1904.

IIIde Afdeeling.

Art. 67. Eén lid was van oordeel, dat het zoozeer noodige toezicht op de gouvernements-bosschen en gronden op Bonaire door één man niet in voldoende mate kan worden uitgeoefend; hij drong op verhooging van dezen post daarom aan.

Art. 98. Enkele leden merkten op, dat het overbrengen van brieven enz. van het ééne naar het andere eiland der kolonie nog op zeer primitieve wijze plaats vindt. Zij vroegen of de Minister niet zoude kunnen opgeven, hoeveel dit vervoer tusschen de verschillende eilanden aan subsidie kost en of het niet beter en wellicht uit financieel oogpunt ook meer voordeelig zou zijn, dat dit vervoer van bestuurswege met een stoombootje geschiedde.

Vde Afdeeling.

Art. 137. Enkele leden beweerden, dat de geneeskundige hulp in de buitendistricten van Curaçao veel te wenschen overlaat; zij vroegen of hierin op een voor de kolonie financieel niet te bezwarende wijze verbetering zou kunnen worden gebracht.

Art. 139. Enkele leden betoogden, dat de toestanden in het krankzinnigengesticht en het leprozengesticht slecht zijn en dringend verbetering behoeven. Naar zij mededeelden, zitten de patiënten te veel opgesloten en wordt hun het genot van de vrije lucht te weinig gegund.

Art. 146. Enkele leden zagen in eene schetsmatige opneming van het domein, zooals blijkens de Memorie van Toelichting in de bedoeling ligt en met het oog waarop op dit artikel gelden zijn uitgetrokken, weinig heil. Huns inziens moet veel verder worden gegaan en moet niet het domein van Curaçao schetsmatig worden opgenomen, maar het geheele gebied van de kolonie worden opgemeten en in kaart gebracht. Deze leden zouden daarom de uitzending willen van iemand b. v. van den topographischen dienst in Nederlandsch-Indië, die de terreinen zou hebben op te nemen, terwijl, wanneer dit werk gereed zou zijn, een ingenieur zou moeten komen voor den aanleg van dammen en andere waterkeerende werken. Nog beter trouwens zouden deze leden de uitzending achten van twee deskundigen, die de taak der opmeting onderling zouden verdeelen.

Andere leden konden zich met de minder voortvarende en meer bescheiden wijze, waarop de Gouverneur in dezen te werk wenscht te gaan, wel vereenigen, en dit nog te eerder, nu men in den Kolonialen Raad, blijkens het Voorloopig Verslag omtrent de ontwerp-begrooting, van het nut van den maatregel niet algemeen overtuigd bleek en een deel der leden van dien Raad de uitgaven voor de schetsmatige opneming van het domein zelfs ongewenscht heeft genoemd.

Art. 149. Van verschillende zijden gaf men er zijne instemming mede te kennen, ~~dat de Minister den post voor ko~~sten van onderzoek omtrent het visschersbedrijf en maatregelen ter verbetering, die door den Kolonialen Raad bij amendement uit de door den Gouverneur ingediende begrooting werd gelicht, wederom in het wetsontwerp heeft opgenomen. Men achtte opbloei van dezen tak van bedrijf, die tevens herleving van daaraan verbonden bedrijven zou kunnen medebrengen, van zooveel belang, dat men alleszins goedkeurde, dat omtrent de middelen om daartoe te geraken, het gevoelen zal worden ingewonnen van een te dezer zake praktisch bekwamen deskundige, hetzij uit Nederland, hetzij van elders.

Art. 152. Enkele leden bleken het gevoelen te deelen, blijkens het Voorloopig Verslag omtrent de ontwerp-begrooting in den Kolonialen Raad geuit, dat het beter zoude zijn de in 1904 te houden landbouwtentoonstelling, met het oog op den ten gevolge van de langdurige droogte treurigen toestand van landbouw en veeteelt op Curaçao, voorloopig maar uit te stellen.

Andere leden wezen op de deugdelijke gronden, waarop de Gouverneur in zijne Memorie van Antwoord dit gevoelen heeft bestreden.

Art. 153. Enkele leden waren van oordeel, dat ten aanzien van het maken van werken in het belang van de waterverschaffing veel spoediger, krachtiger en op meer afdoende wijze behoorde te worden gehandeld, dan blijkens de over de begrooting gewisselde stukken in de bedoeling ligt. Deze leden zouden willen, dat een ingenieur van hier naar Curaçao zou worden gezonden om den aanleg van werken in het belang van de waterverschaffing te leiden.

Andere leden achtten het niet overbodig hiertegenover er aan te herinneren, dat de ingenieur 1ste klasse van den Indischen waterstaat Havelaar in 1902 naar den toestand van de bevloeiingswerken en van de waterverschaffing op de Nederlandsche Antillen een onderzoek in loco heeft ingesteld en dat het uitvoerig rapport betreffende zijne reis als bijlage aan het Koloniaal Verslag wordt toegevoegd.

Raming der middelen en inkomsten.

In de „algemeene toelichting" van de raming der middelen en inkomsten voor 1904 (stuk n°. 11) worden uit de vergelijking van het ramingscijfer voor 1902 met de opbrengst van dat jaar de gevolgtrekkingen gemaakt, vooreerst dat er sedert 1901 achteruitgang plaats vond en in de tweede plaats, dat hoewel de toestand minder ongunstig is dan aanvankelijk bij het opmaken der begrooting van 1903 werd gevreesd, toch niet ten onrechte bij de raming voor 1903 zeer omzichtig is te werk gegaan. Vervolgens leest men na de mededeeling, dat ook voor 1904 dezelfde voorzichtige gedragslijn is gevolgd en er verschillende inkomsten lager werden uit-

---

oorloofd was, „om bij attacque gezamentlijk met de militairen te ageeren." Achtereenvolgens waren Ph. J. Roederer tot kapitein commandant, A. A. Wijs en Ph. L. Brion tot luitenants en J. H. Quast tot adjudant over dit corps aangesteld. (8)

Donkerder nog liet de toekomst zich aanzien, dewijl het eiland zoo schaars van levensmiddelen voorzien was. De laatste jaren waren buitengemeen droog, de oogst gering geweest (9), terwijl nu door de vrees voor de kapers en den dreigenden oorlog de handel gestremd, en de *invoer* van buiten dus geen gelijken tred meer hield met het *verbruik* der voedingsmiddelen. Den 6 Mei rapporteerde de Heer C. F. Römer, aangesteld over 's lands magazijnen, dat er slechts voor 4 weken proviand aanwezig was, en besloot men oogenblikkelijk, tegelijk met de geweren, voor minstens 3 maanden provisiën uit Noord-Amerika te bestellen.

Toen de geruchten van oorlog in Juni steeds dreigender aangroeiden, werd terstond een bepaling uitgevaardigd, om den kooplieden te verbieden, op straffe van confiscatie van schip en lading, mondbehoeften van het eiland uit te voeren. (10)

Voor het garnizoen was toen niet meer dan 950 ponden spek in voorraad. De kooplieden zagen echter in die toenemenden schaarschte een welkome gelegenheid goede zaken te maken en den prijs der levensmiddelen op te voeren.

Toen het Raadslid G. Duijckink hierover zijn beklag deed, besloten de beide Comˢᵉⁿ, tijdig den noodigen voorraad voor het land aan te koopen en persoonlijk daarvoor „een genereusen prijs vast te stellen."

Dientengevolge werd den handelaars gelast, binnen 3 maal 24 uur een nauwkeurige opgave te verstrekken van hun voorraad provisie, en voorloopig in de eerste drie weken het witmeel niet duurder te verkoopen dan tegen 11 zilveren patienjes [11] het roggemeel hoogstens voor 7, het spek voor 20, het gezouten vleesch voor niet meerder dan 15 zilv. pat. het vat (12).

P. A. EUWENS.

(*Wordt vervolgd*)

[8] *Public.* 1803. N°. 38 en 176.
(9) *Public.* 1804. No. 26; *id.* 1804 — 1805 No. 33 en 42; *Requesten* 1804, No. 58 en 60.
(10) *Public.* 1803. No. 24.

(11) Gelijk uit het bovenvermelde Raadsbesluit van 21 Januari 1803 blijkt, was de nominale waarde van den peso in den wisselhandel met het moederland ƒ2.— *Feitelijk* was de waarde er van veel minder, gelijk reeds kan opgemaakt worden uit het andere Raadsbesluit van 8 Sept.

Uit het appoinctement op een *Request* van 29 Oct. 1804 staat het vast, dat destijds de zilveren patienje gelijk was aan 1½ pes.

Dit komt overeen met hetgeen M. D. Teenstra zegt (I. p. 207), dat in die dagen de ronde zilveren patienje [zijnde de oude Spaansche pilaardaalder of *Spaansche mat*] op *Curaçao* een koers had van ƒ2,50 nederl. De *reëele* waarde van de peso was toen 1,66⅔. Eerst bij koninklijk besluit van 10 Mei 1826 werd de waarde van de peso tot 1,33⅓ en van de pat. tot ƒ2 gereduceerd.
[12] *Public.* 1803, No. 25.

getrokken: „Dat niettemin het eindcijfer hooger is geraamd dan voor 1903, is een bewijs dat er vertrouwen bestaat zoo al niet op aanstaande verbetering in den toestand der middelen dan toch hierop, dat aan den achteruitgang van de laatste jaren een einde is gekomen". Verscheidene leden, die overigens gaarne zouden zien, dat dit vertrouwen niet werd beschaamd, betwijfelden echter ten sterkste of het wel voorzichtig mag worden genoemd, dat het eindcijfer ruim f 12000 hooger dan ten vorigen jare is uitgetrokken. Vergelijkt men toch de uitkomsten van het dienstjaar 1901, toen het ramingscijfer van ruim f 604000 nagenoeg is bereikt, met die van het dienstjaar 1902, toen de opbrengst bijna f 33000 of, neemt men het bedrag voor afbetaling van verschuldige transitrechten (Curaçao-inkomsten der posterij) in aanmerking, bijna f 78000 beneden het ramingscijfer van ruim f 613000 is gebleven, dan ziet men, naar deze leden meenden, dat er meer grond was voor lagere dan voor hoogere raming van het eindcijfer voor 1904.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 11den December 1903.

Van Limburg Stirum.
Cremer.
Fock.
Janssen.
Pijnacker Hordijk.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

Sencillez y sinceridad — Ambas cosas se encuentran en el siguiente testimonio del Dr. Ramón Aveledo Urbaneja:

"Varias veces he usado con buen exito la Emulsión de Scott, no teniendo que arrepetirme de su empleo. Gracias á ella, he visto á muchos enfermos reponerse, sobre todo á los escrofulosos y convalecientes de graves enfermedades. Como reconstituyente, es una buena preparación."

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, is:

1°. den maréchaussée der 1e. klasse alhier Benito Gabida, zich noemende en schrijvende Juan Valdeblanquez, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

2°. de sergeant-majoor bij het garnizoen alhier C. B. J. Wijtenburg, met ingang van 1°. Februari a. s., benoemd tot cipier der gevangenissen alhier.

3°. De maréchaussée der 2de klasse bij de brigade maréchaussée alhier, P. J. Marien, bevorderd tot maréchaussée der 1e. klasse.

4°. De maréchaussée der 2de klasse op de proef, Jacob Mensche, definitief als zoodanig benoemd.

5°. De als tijdelijk diensdoend maréchaussée der 2de klasse bij de brigade alhier gedetacheerde infanterist P. Mackay aangesteld tot dienstdoend maréchaussée der 2de klasse.

6°. aan den Heer W. A. C. Willemsen, 1e. Commies ter Administratie van financiën alhier, met ingang van den 16n. Januari a. s., wegens familieaangelegenheden, veertien dagen binnenlandsch verlof verleend.

7°. is de infanterist B. den Arend van het garnizoen alhier, met ingang van den 16n. Januari a. s., als tijdelijk dienstdoend maréchaussée der 2de klasse naar de brigade gedetacheerd.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Pou Alberto, Elodi Asjes, Manuel Alvarez, Sophia Bayard, de Veer & Co. Dionicia Dacostagomez, John de Windt, Juliana Da Costa Gomez, John Henrique, Luisa Haseth, Rey Jan, Pastor E. Lamper, J. Madoero, Clara Osorio, J. F. A. Oswald, Pedro S. Molinos, Teofilo Senano, Johana Schoonewolff, Brigadier Schlag, J. Slinger a|b SS. „Prins Willem I", Van den Linder, Hipolito Verhelst, Felipi Valeriano, Allesandrina Wauw,

Aangeteekende Stukken:

Salomon E. Chediak, Mercedes A. de Peñaranda en een rebut geadresseerd aan: Francisco Ramirez Castro, Bogota.

Niet voor bestelling of verzending vatbaar een drukwerk en een brief respectievelijk geadresseerd aan: Jozef Henriquez y Señora en Joost Wauw na haciendoe di Diego Hiel, (ubi)?

Proefveld.

't Was zeer praktisch gezien van den heer Rijkens zijn proeven te beginnen met het

planten van kleine maïs, ons volksvoedsel. Deze culture zoo mogelijk te verbeteren, in ieder geval te verzekeren tegen misgewas is van algemeen nut. Met belangstelling zien wij verdere mededeeling tegemoet en zullen ons daarom outhouden zelf beschouwingen over deze proeven te leveren.

Geachte Redactie!

In de eerste helft van December van 't vorige jaar, nl. van 7—12 December, liet ik een klein proefveldje aanleggen, ongeveer 500 M. groot, in front van het hospitaal voor gelekoorstlijders, aan den Rooden Weg.

Het veldje is bezaaid met de gewone kleine maïs.

Doel der proef is, te onderzoeken, ten minste het onderzoek daarnaar in te leiden, welken invloed grondbewerking in deze streken op het resultaat eener kultuur heeft. Daar grondbewerking op zeer verschillende wijzen kan worden uitgevoerd, en eene en dezelfde bewerking naar gelang van kultuur, aard en gesteldheid van den grond, weersgesteldheid en tijd uiteenloopende resultaten moet geven, mag van deze proef in geen geval een beslissend resultaat worden verwacht, maar moet zij worden beschouwd als het begin eener reeks van proeven in dezelfde richting en, naar wij hopen, op uitgebreider schaal, te doen.

Zoodra deze proef is afgeloopen, zal de uitslag er van worden medegedeeld met eene beschouwing van de leering, die wij er waarschijnlijk uit zullen hebben te trekken.

Voor belangstellenden diene, dat binnenkort op het veldje een bord zal worden geplaatst, waarop de indeeling is aangegeven en in beknopten vorm de wijze van bewerking van elke afdeeling.

Andere bladen worden beleefd verzocht, dit bericht over te nemen.

U dankend voor de verleende plaatsruimte,

hoogachtend
De Landbouwkundige,
R. H. Rijkens.

Willemstad, 13 Januari 1904.

Reunion San Hose.

Deze Katholieke jongelingen-vereeniging, gevestigd aan de Overzijde, heeft Dinsdagavond een uitvoering gegeven, welke ook van onzen kant een korte bespreking verdient. 't Was een bescheiden uitvoering voor genoodigden, Mgr. Van Baars, de Clergé en eenige weldoeners.

Jammer, dat de uitvoering niet voor tienmaal grooter publiek kon plaats hebben. Maar het goede, wat hier in 't verborgen is geschied, willen wij publiek maken.

Die avond was voor ons een uur van groot genot, omdat ons hart vervuld werd van zoete hoop en blijde verwachting in de toekomst van zoo'n menig curaçaosch jongeling.

Een bekwame leiding vermag veel; dat zagen wij in die oogenblikken. Met een weinig tact kunnen de vele latente krachten in ons volk tot activiteit worden gebracht, waarbij ge verwonderd staat voor den schat van rijke hoedanigheden, verborgen in geest en hart van onze Curaçaonaars.

Een origineel tooneelstuk liet ons een blik slaan in dat schoone zieleleven, waarin eerbiedvolle, aanhankelijke liefde tot de ouders, medelijden met den arme, het liefhebben van den geboortegrond en vaderlandsche zeden krachtig samenwerkten om verkeerden trots en stijfhoofdigheid te overwinnen. Wat ons vooral trof? Dat zoo duidelijk uitkwam, hoe de *Reunion San Hosé*, die deugden versterkte en die volksondeugden uitroeide.

De decoratie van het tooneel was door de leden der vereeniging aangebracht en getuigde van smaak, kunstzin en talent.

De zang van een opwekkend vaandellied en van een diep weemoedig Verlangen naar Curaçao was echte curaçaosche muziek, dat wil zeggen, tekst en muziek voor Curaçaonaars geschreven. Zelden hebben wij iets gehoord, wat zoo echt het karakter van het volk weergaf, zoo juist berekend was voor den smaak van ons volk en tegelijkertijd toch dien smaak veredelend door hoogere ontwikkeling.

't Zal den Heer J. C. De Pool niet gemakkelijk geweest zijn de muzikale talenten dezer jongelieden zoo juist te schatten, te leiden en op te voeren. Deze uitvoering was een kroon op zijn werk.

Van harte wenschen wij den Weleerw. Pater van de Pavert nog menig jaar toe van vruchtbaren arbeid. Dat zijn allernuttigste vereeniging groeie en bloeie en veel steun ondervinden van talrijke weldoeners.

De Kabel.

Met vreugde lazen we in *El Imparcial* van Dinsdag ll., dat de kooplieden een beweging op touw zetten om den Gouverneur te bewegen met kracht een verbetering van onzen kabel te eischen. Moge dit spoedig gelukken.

Nogmaals vestigen wij er de aandacht op, dat aaneensluiting van al de gouvernementen en alle belanghebbenden, die door den ellendigen toestand van den kabel zooveel schade lijden des te eerder het zoozeer verlangde doel zullen beoogen. Dat men gezamenlijk klage is goed, maar gezamenlijk een plan vormen tot verbetering is beter.

Dat onze kooplieden ook hiertoe het initiatief nemen, en aansluiting verzoeken van de kooplieden der andere eilanden, dit zal nog krachtiger werken dan een algemeene klacht.

Land- en Zeemacht.

De majoor der inf. M. Verkouteren is uit Curaçao in Holland teruggekeerd; aan hem wordt in afwachting van zijn indeeling 2 maanden verlof verleend.

— De majoor M. Verkouteren, van detacheering uit W.-I. teruggekeerd, heeft indeeling verzocht bij het 5e reg. inf. te Amersfoort.

— Hr. Ms „*Kortenaer*", kommandant kapitein ter zee Lamie, aanvaardde Donderdag 17 Dec. 1 uur n. m. de reis naar West-Indië ter aflossing van het pantserschip „*De Ruyter*."

Mariniers.

De heer Verhey: Door den Gouverneur van Curaçao werd eenigen tijd geleden een voorstel gedaan om Curaçao door mariniers te doen bezetten en de ambtsvoorganger van den Minister gaf deswege advies aan den Minister van Koloniën.

In den loop van dit jaar werd op voorstel van den Minister van Koloniën een commissie benoemd, die de geheele quaestie van de bezetting, en wat daarmede verband houdt, zoo wel voor Suriname als voor Curaçao, in beschouwing zou nemen.

(*Handelingen*.)

Begrooting Cur. etc.

Bij het afdeelingsonderzoek werd betoogd, dat het niet aangaat, dat waar de subsidie voor 1902 op ruim f 98.000 is geraamd, die subsidie thans met ruim 96.000 moet worden verhoogd.

Op deze wijze gaat, meende men, elke waarborg verloren, die in de vaststelling der begrooting bij de wet behoort te liggen.

Geen Cipier.

Ten volle stemmen wij in met *La Cruz*, dat, nu een nieuwe functionaris werd benoemd, men ook dien persoon den titel moest geven, welke hem toekomt. Het werk, wat verricht wordt, is dat van een *directeur* der gevangenissen, bijgevolg moest men hem niet als *cipier* benoemen. Zijn prestige zal er slechts bij winnen.

Onze Begrooting.

Maandag heeft de Gouverneur een telegram ontvangen, waarin werd medegedeeld dat het ontwerp tot wijziging van het reglement op het beleid der Regeering in de Kolonie Curaçao is aangenomen.

De begrooting zal dus uiterlijk op den eersten Dinsdag der maand Maart worden ingediend en vóór den tweeden Dinsdag der maand Mei naar Holland verzonden worden.

Arbeiders Suriname.

Het stoomschip *Curaçao* is 23 December de haven van Paramaribo binnengestoomd. De gezondheidstoestand der arbeiders liet niets te wenschen over. Een arbeider echter van Bonaire afkomstig overleed even voorbij Trinidad tengevolge van buikziekte. Het lijk werd met de gewone scheepsplechtigheid in zee gelaten.

Correctie.

In de bekendmaking der Cur. Maatij. is tot onze groote spijt door een misverstand van den corrector een fout blijven staan, welke storend is voor den zin. De welwillende lezer zal echter wel begrijpen, dat hij slechts tegen afgifte van een Reçu boeken etc. medenaar huis mag nemen.

De Redactie.

Correspondentie.

Geachte Heer K.

Eindelijk is het ons gelukt de meest volledige inlichtingen machtig te worden over het door UEd. in Uw ingezonden stuk besproken onderwerp. Het dunkt ons niet dienstig thans deze zaak nog publiek te bespreken, vooral, daar wij zeker weten, dat er maatregelen zijn genomen om een herhaling der gewraakte feiten te voorkomen. Uw doel is intusschen bereikt.

Dank voor Uwe gewaardeerde medewerking. Steeds houden wij ons aanbevolen, het liefst voor stukken met volledige onderteekening.

De Redactie.

Buitenland.

Oostenrijk.— 16 Dec. werd de Oostenrijksch-Hongaarsche troonrede voorgelezen, waarin dank wordt gebracht aan de delegaties voor de eerebuitingen die de president namens haar aan den Keizer richtte. Verder meldt de troonrede, dat de verhoudingen van de monarchie met het buitenland zeer bevredigend zijn ten gevolge van de hernieuwing van het Drievoudig Verbond. De monarchie is besloten trouw te blijven aan dit Verbond en het te versterken.

De nauwere betrekkingen met Rusland naar aanleiding van de quaestie op het Balkan-schiereiland worden met zorg onderhouden en dragen bij tot een vredelievende oplossing van de geschillen, die daar onrust brengen. In de belangrijke en moeilijke taak welke Oostenrijk-Hongarije en Rusland zich oplegden om den vrede en het statusquo in dit gebied te handhaven worden beide regeeringen krachtig gesteund door de overige mogendheden.

Oostenrijk en Rusland, vrij van elke egoïstische neiging, en alleen bedoelende vrede te brengen in het belang van geheel Europa, trachten gemeenschappelijk de Turksche regeering te bewegen tot het nemen van die maatregelen, welke noodig zijn om verbetering te brengen in den toestand der Christenen.

De betrekkingen met de buitenlandsche mogendheden zijn op bevredigende wijze versterkt, dank zij den samenkomsten van de keizers van Duitschland en Rusland en den koning van Engeland.

Te hopen is, zegt de troonrede verder, dat Servië onder zijn nieuwen vorst de wedergeboorte van zijn moraliteit zal beleven in een voorspoedige toekomst na de schandelijke misdaad.

Het legerbestuur heeft zijn eischen weten te handhaven binnen de grenzen van het afgeloopen jaar.

Graaf Gulochowski; voor de Hongaarsche delegatie-commissie optredende, schetste den toestand van de betrekkingen met het buitenland en gaf uitgebreide verklaringen van wat

te dezen opzichte te vinden is in de troonrede. Hij stond lang stil bij de bespreking der vredelievende gezindheid, welke alle landen beziett. Hij vroeg de begrooting van buitenlandsche zaken met welwillendheid te willen goedkeuren.

Engeland.— Chamberlain heeft reeds een commissie van industrieelen en handelaren gevormd, zooals hij in zijn redevoering te Leeds onlangs mededeelde, om een tol-tarief samen te stellen. De commissie bestaat uit de heeren Charles Allen, directeur eener staalfabriek, Charles Booth, groothandelaar in vellen en leder, sir Vincent Caillard, directeur der fabriek van Maximkanonnen, Henri Chaplain, oud-minister van landbouw, en talrijke Engelsche fabrikanten en handelaren.

Japan. — De „Köl. Ztg." bevat een brief uit Petersburg omtrent de verhouding tusschen Rusland en Japan, waaraan wij het volgende ontleenen:

Bij de jongste onderhandelingen tusschen Rusland en Japan moet Japan aan de Russische regeering den eisch gesteld hebben, het protectoraat te verkrijgen over Korea, in dezer voege dat Rusland onvoorwaardelijk Korea zou beschouwen als behoorende uitsluitend tot Japan's belangensfeer, en dat Japan een overwegenden invloed zou uitoefenen op de staatkunde van het Koreaansche rijk. Daarentegen wil Japan de thans tusschen Korea en Rusland bestaande handelsverdragen, met inbegrip van de concessiën aan de Jaloe erkennen, en Rusland ook voor de toekomst al zulke handelsvoorrechten toekennen die Korea (in overleg met Japan, natuurlijk) aan andere buitenlandsche staten zal verleenen. Japan zou dus voor zich in Korea volkomen staatkundige en commercieele vrijheid verlangen, terwijl het Rusland als een vreemd land beschouwd wil zien. [Hoewel de correspondent dit niet meldt, zal Japan nog wel deze concessie doen, dat het aan Rusland geheel de vrije hand laat in Mantsjoerije.]

Rusland van zijn kant moet geëischt hebben, dat het versterkte militaire steunpunten zal mogen vestigen te Masampa [zuidoosten van Korea] en te Mokop met onbeperkte vrijheid van handel in Korea. Onder die voorwaarden wil Rusland een protectoraat van Japan erkennen, en ook in de toekomst aan Japan den voornaamsten invloed overlaten in Korea.

Japan zou echter de vestiging van een of meer versterkte Russische plaatsen aan de Koreaansche kust botweg afgeslagen hebben, en ten aanzien van den Russischen handel in Korea tegenvoorstellen hebben gedaan, die de vrijheid van den handel zeer zouden beperken. Waarop Rusland, buiten handelsvrijheid, moet geëischt hebben dat op z'n minst Masampo werd afgestaan als versterkt maritiem station; dat was de geringste eisch die gesteld kon worden tot verzekering van de gemeenschap ter zee tusschen Wladiwostok en Port Arthur. Terwijl eenerzijds zulk een steunpunt van den Russischen kant noodzakelijk geoordeeld wordt, voert men te Petersburg bovendien aan, dat Rusland nooit zou kunnen toelaten, dat in de Broughtonstraat door een andere mogendheid een versterkte plaats werd aangelegd, die om zoo te zeggen als een Gibraltar tegen de Russische vloot dienst zou kunnen doen.

Bovendien echter moet de stadhouder Alexejef zich nu pas weer zeer beslist tegen een Japansch protectoraat over Korea verklaard hebben, en dat zou eigenlijk de reden zijn, waarom men in Tokio den toestand voor 't oogenblik duister inziet. Anderzijds beweert men, dat grootvorst Alexander Michaïlowitsj, van wien nog kort geleden beweerd werd, dat hij voor een beslissing met de wapens was, nu een oorlog afraadt, vooral omdat de Russische vloot thans nog de bijv. na een zeeslag zoo noodzakelijke dokken en herstellings-inrichtingen mist; de bouw van ten minste twee nieuwe dokken zou beslist noodig zijn. En de grootvorst moet ook zijn eigen denkbeelden hebben over de gevechtswaarde van zekere Russische oorlogsschepen. Daarentegen moet minister Bessobrazof bepaald ten gunste van een oorlog gestemd zijn, evenals vroeger. De Czaar is tegen den oorlog, zoolang dat met Ruslands eer en aanzien bestaanbaar is, en ook graaf Lamsdorf hoopt ook thans nog, dat een minnelijke schikking tot stand gebracht zal kunnen worden.

Volgens den correspondent mag men evenmin van den Raad der Oudsten te Tokio een beslissing voor of tegen den oorlog verwachten; daarentegen mag men aannemen dat de onderhandelingen nog voortgezet worden, in de hoop een voor beide partijen aannemelijken grondslag van verstandhouding te vinden. Het kan echter, naar het oordeel van den berichtgever, nog wel tot in het voorjaar duren voordat de opgewondenheid en de afwisselende geruchten over oorlog en vrede gestild zijn.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1904.	Marcb.	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas
Vertrekt van New-York	Jan. 2	Jan. 9	Jan. 16	Jan. 23	Jan. 30	Feb. 6
Komt aan te San Juan		14		28		11
Vertrekt van „		15		29		12
Doet Curaçao aan		17		31		14
Komt aan te La Guaira	9	18	28	Feb. 1	Feb. 6	15
Vertrekt van „	10	20	24	3	7	17
Komt aan te Pto. Cabello		21		4		18
Vertrekt van „		22		5		19
Komt aan te Curaçao	11	23	25	6	8	20
Vertrekt van „	18	24	Feb. 1	7	15	21
Doet La Guaira aan		25		8		22
Doet Ponce „	20				17	
„ San Juan „		27		10		24
Komt aan te New-York	26	Feb. 1	9	15	28	29

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marac.	Merida	Zulia	Merida	Marac.	Merida
Vertrekt van Curaçao	Jan. 11	Jan. 18	Jan. 25	Feb. 1	Feb. 8	Feb. 15
Komt aan te Maracaibo	12	19	26	2	9	16
Vertrekt van „	16	22	30	5	13	19
Komt aan te Curaçao	17	28	31	6	14	20

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.